

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **Z. J.**, bytem, zastoupeným Mgr. Michalem Zeleným, advokátem AK se sídlem 602 00 Brno, Pekárenská 330/12, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 14. 2. 2012, č.j., **se zrušuje** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** uhradit žalobci náklady řízení ve výši 1.600,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Michala Zeleného, advokáta 602 00 Brno, Pekárenská 330/12, a to ve lhůtě 1 měsíce od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 14. 2. 2012 byly zamítnuty námitky žalobce podané do rozhodnutí žalované ze dne 9. 12. 2011 stejné spisové značky a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím ze dne 9. 12. 2011 odňala žalovaná žalobci od 14. 1. 2012 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o

důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Brno-venkov ze dne 30.11.2011 žalobce již nebyl shledán invalidním. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20%.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 9. 1. 2012 námitky, které byly námitkovým oddělením posouzeny a byl vypracován nový lékařský posudek pro účely řízení o námitkách. Přitom bylo vycházeno ze zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Z. Š., praktické lékařky Adamov, ze dne 5. 10. 2011 a z dalších nálezů odborných lékařů (urologie).

Nový posudek o invaliditě ze dne 8. 2. 2012 se opírá o skutková zjištění. Bylo zjištěno, že žalobce již není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Nešlo již o invaliditu 1. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., neboť žalobci poklesla pracovní schopnost o 20%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. II (onkologie), odd. A (zhoubné novotvary), položce 1 (novotvary), písm. b) (lehké postižení, jedná se o stavy v kompletní remisi, zpravidla po 6 měsících po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované nebo menší výkony z důvodu zhoubného novotvaru, resekce nebo amputace zvenčí přímo neviditelné, amputace části, kde je možná protetická náhrada), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-25%. Vzhledem k tomu, že u žalobce se jedná o zhoubný novotvar ledviny v kompletní remisi, po částečné resekcí ledviny, bez funkčního postižení párového orgánu, posoudila v námitkovém řízení posudková lékařka ČSSZ stav žalobce 20%. Na základě tohoto hodnocení pak bylo vydáno rozhodnutí o námitkách, které zamítlo námitky žalobce a potvrdilo prvostupňové rozhodnutí žalované ze dne 9. 12. 2011.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu ze dne 18 .4. 2012, kde namítal, že hodnocení zdravotního stavu bylo vydáno v rozporu s aktuálním zdravotním stavem navrhovatele, doloženým lékařskými nálezy odborných lékařů. Bylo tedy vydáno na základě nesprávně a neúplně zjištěného stavu. Zdravotní stav od doby prvního rozhodnutí v roce 2006, kdy mu byl přiznán plný invalidní důchod, se nezlepšil. Přesto však mu byl odňat plný invalidní důchod. Procentní hodnocení jeho poklesu pracovních schopností nebylo správně uvedeno, neboť vedle hlavního onemocnění – částečné resekce ledviny bylo přítomno více příčin jeho současného dlouhodobého nepříznivého stavu, což hodnoceno nebylo. Poukázal na to, že nově bylo zjištěno, že se v pravé ledvině znovu objevilo ložisko, a toto může způsobit recidivu procesu po resekcí horního polu pravé ledviny. V jeho případě nejde o stabilizaci zdravotního stavu s případnou adaptací na tento stav, neboť bolesti jsou nejen dlouhodobé, ale taktéž často nepředvídatelné a přichází naprosto nečekaně. Prodělal další operaci hydrokély, kdy měl po tomto lékařském zákroku pooperační bolesti, čímž je zřejmě komplikován jeho předchozí dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Tyto příčiny všechny mají dopad na pokles pracovní schopnosti a také se tyto potíže odrážejí v psychickém stavu navrhovatele. Je v současné péči psychiatra. Ze všech těchto výše uvedených důvodů navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvedl, přičemž soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s.ř.s.).

V rámci přezkumného řízení soudního byl zdravotní stav žalobce přezkoumán PK MPSV ČR, pracoviště Brno, dne 16.8.2012 za přítomnosti odborného internisty – onkologa s posudkovým závěrem, že k datu vydání napadeného rozhodnutí 14. 2. 2012 žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., Šlo o invaliditu 1. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu 2. nebo 3. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) výše citovaného zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 40%.

Soud u jednání provedl důkaz výše citovaným odborným posudkem PK MPSV ČR v Brně i dávkovým spisem žalobce. Bylo zjištěno, že žalobce byl poživitelem plného invalidního důchodu od 1. 6. 2006. Na základě kontroly invalidity 14. 8. 2007 byl jeho zdravotní stav posouzen jako částečná invalidita podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Při kontrole invalidity (nově invalidita 1. stupně) byl jeho zdravotní stav posouzen tak, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. Jeho zdravotní stav a jeho pokles pracovní schopnosti byl hodnocen podle kap. II, odd. A, položka 1, písm. b) přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., v platném znění, na 20%. Na základě toho bylo vydáno rozhodnutí ze dne 9. 12. 2011, kdy mu byl od 14. 1. 2012 odňat invalidní důchod. Na základě podaných námitek, výše již uvedených, byl zdravotní stav žalobce opětovně posouzen posudkovým lékařem v námitkovém řízení stejným způsobem tak jako v prvním stupni podle kap. II, odd. A, položka 1, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, a činil pokles pracovní schopnosti 20%. Na základě tohoto hodnocení pak žalovaná vydala rozhodnutí tak, že námitky žalobce zamítla a potvrdila rozhodnutí prvostupňové ze dne 9. 12. 2011.

Pro účely soudního přezkumu si soud vyžádal posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Brno, která jednala dne 16. 8. 2012 a jejího jednání se žalobce osobně zúčastnil. Posudková komise přešetřila žalobce u jednání, jednak vycházela z nálezů nacházejících se ve zdravotní dokumentaci a jednak z nálezů předložených žalobcem u jednání posudkové komise. Žalobce byl posouzen jako kvalifikovaný dělník, elektromontér. Po přezkoumání a seznámení se se zdravotní a posudkovou dokumentací posudková komise konstatovala, že žalobce je nadále invalidní a jde o invaliditu 1. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pod 35% a invalidita 1. stupně trvá nadále.

Posudková komise měla k dispozici opakované psychiatrické vyšetření, a proto na rozdíl od LPS OSSZ považuje za rozhodující zdravotní postižení středně těžkou anxiosně depresivní poruchu, která je dlouhodobá, dosavadní léčba nepřináší stabilizaci při polymorbiditě s postiženími uvedenými v diagnostickém souhrnu. Funkční postižení je středně těžké a výrazná somatizace potíží je patrná. Stav po operaci zhoubného nádoru pravé ledviny je funkčně s lehkým postižením pro výrazné uvolnění břišní stěny po operačním

zákroku, nebyly známky uskrínutí břišních orgánů, tlakové a tahové bolesti při nošení břišního pásu trvaly po zátěži. Samotná funkce ledvin byla bez závažného funkčního postižení, nebyla ale vyloučena možnost recidivy tumoru. Diabetes mellitus II. typu je léčen dietou a při vyšetření PK není možno vyloučit postižení polyneuropathií dolních končetin. Funkční postižení je lehké. Ostatní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu byla s lehkým funkčním omezením.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kap. V, položka 5, písm. c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti 35%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění. Hodnocením v horní hranici položky jsou zavzata posouzení všech postižení uvedených v diagnostickém souhrnu. S uvedeným zdravotním stavem byl žalobce schopen práce pouze v omezeném rozsahu s možností odpočinku a úpravy pracovního zatížení, nebyl schopen práce fyzicky namáhavé, spojené s přenášením břemen, chůzí v nerovném terénu, práce psychické náročné na přesnost a pozornost.

Po zhodnocení výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Provedeným dokazováním byl zjištěn skutkový stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, napadený výrok rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl hodnocen správně, což jednoznačně prokázal posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 16. 8. 2012. Posudková komise hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobce odlišně od posudkového názoru LPS 1. instance i v námitkovém řízení a uvedla, že zde nebyl k dispozici ještě lékařský nález psychiatrie, který změnil posouzení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu tak, že na rozdíl od předchozích hodnocení zdravotního stavu zdravotní postižení žalobce bylo hodnoceno podle kap. V, položka 5, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovila míra poklesu pracovní schopnosti 35% a jedná o středně těžkou anxiosně depresivní poruchu, která je dlouhodobá a dosavadní léčba nepřináší stabilizaci

Bylo tedy prokázáno zhodnocením zdravotního stavu posudkovou komisí, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce plnil podmínky pro přiznání invalidity 1. stupně.

Podle § 78 odst. 1 soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 4 a 5 s.ř.s.).

Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 14. 2. 2012, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidity 1. stupně tak, jak ho před odnětím pobíral. Ze shora uvedeného posudku PK MPSV ČR v Brně má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované žalobce byl invalidní, a to invaliditou 1. stupně, a proto žaloba byla podána důvodně a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 14. 2. 2012 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení pro vady řízení, které dle názoru soudu spočívaly v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť přes tvrzení žalobce i v námitkovém řízení, že jeho zdravotní stav je zhoršen kromě jiného především po psychické stránce, nebylo toto bráno v úvahu. Správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci. Dle posudku PK MPSV ČR došlo u žalobce k poklesu pracovní schopnosti o 35%, resp. tento pokles u něho existoval i když došlo ke změně příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobce byl invalidní invaliditou 1. stupně v době odnětí dávky.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je invalidní invaliditou 1. stupně nadále i v době odnětí, tj. 14. 1. 2012, o čemž vydá v novém řízení rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí, tj. uznání invalidity od uvedeného data odnětí a obnoví z tohoto důvodu výplatu invalidního důchodu žalobci.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl zastoupen advokátem, proto soud přiznal žalobci náklady soudního řízení ve výši 1.600,- Kč, tj. za dva hlavní úkony po 500,- Kč a dvakrát paušál po 300,- Kč, tedy celkem 1.600,- Kč, které byly přiznány podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., účinné od 1. 9. 2006 a zavázal žalovanou, aby tuto částku uhradila do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce Mgr. Michala Zeleného, advokáta se sídlem 602 00 Brno, Pekárenská 330/12.

Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. září 2012

Za správnost vyhotovení:

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně